Год III — Варна, 16 септемврий 1922 год. — Брой 34.

БЪЛГАРСКИ СТОПАНСКИ ВЕСТНИК

ИЗЛИЗА един път седмично.
Абонамент 70 лв. годишно. За странство 150 лв.

Обявления:
1) за големи търговски по 1·50 лв. кв. см.; 2) за официални 1·80 лв. кв. см. Приставски по един лев на дума. В хрониката по 8 лв. на ред; търговски циркуляри 200. За годявкии венчални 50 лева и некролози 100 лв.

Суми, относящи се до вестника, се изпращат до Редактор-Администратора **Петко Ст. Здребечков** – Варна

ОРГАН НА ДРУЖЕСТВОТО НА ВАРНЕНСКИТЕ ТЪРГОВЦИ
УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТ

РЕДАКЦИЯТА и АДМИНИСТРАЦИЯ се помещават в печатницата Д. ТОДОРОВ ВАРНА

ДЪЛГЪТ НИ СЛЕД ГРЪЦКОТО ПОРАЖЕНИЕ.

То дойде с екстренна бързина — много по скоро отколкото се очакваше и в размери, които никой не предполагаше. Вестниците едва успели да отбележат сменяването на гръцкия главнокомандующ и заместването му от генерал Трикупис който не сварил още да се понарадва на новоназначението си и да разпрати до всичките части прокламацията си и телеграфът ни известява, че той е вече в плен, заедно с целия си щаб.

Право да си кажем, че колкото и лошо мнение да имахме за героизма на южните си съседи, все пак никога не допущахме, че техната добре екипирана армия, която с тъй усилен ход маршируваше из Анадола в началото на войната и която зарегистрира значителни успехи, напоследък така скоро се е деморализирала и развекала, че тъй бързо и безславно да капитулира пред „пълчищата" на Кемала!

Ние все още допущахме и вервахме, че потомците на славний Леонида, на които съглашението възлагаше толкова големи надежди, като ги натовари с непосилна за тех задача, ако са загубили способността да предприемат сами една мощна атака, то все още ще да разполагат със сили и ще са в състояние да проявят един продължителен и съкрушителен за противника си отпор. Ние никога не можехме да предполагаме, че, докато статията ни „Внимание", напечатана в последния брой на вестника ни, успее с бързината на нашите пощи, да стигне до абонатите ни, гръцката армия ще бъде напълно разгромена и че гръцката военна и търговска флота не ще имат време да смогнат натоварването й, за да предварят нейното пълно пленяване.

Толкова екстренно поражение, толкова бърз погром на цела една армия, историята за първи път отбелезва. То далеч надмина позора на нашето Добро поле, където измяната е играела първостепенна рол. Разгрома на гръцката армия, върху който ний не искаме да злорадствуваме с факт, та не искаме с него повече да се занимаваме. Нас той повече не ни интересува, защото за нас интересата е само в бързината но не и в резултата на поражението. Ний бехме убедени, че безпределната лакомия, която подхлъзна гърците да дирят повече земи и слава в необятните пространства на Анадола, ще им костува не само загубата на ушите, но и на главите, ала само малко повечко сме надценявали техната сила.

След станалото вече нас интересува новосъздалото се положение, което открива богата перспектива и за тракийци и за България. На правителството на България предстои да прояви и ловкост и умение за да използува напълно щастливите съвпадения, които никой не предполагаше, че ще дойдат толкова скоро и толкова благоприятни. Авторите на Севърския договор са напълно съкрушени. Поражението на гръцката армия нанесе поражение и фияско на техните велики планове, защото войнишките щикове на Мустафа Кемала, заедно с поражението на гръцката армия разкъсаха и клаузите на Севърския договор и го превърнаха на парче хартия.

Да. От днес нататък всички ще престанат да говорят повече за Анадола, над който турската сила възстанови изцело турското право, а ще има да се занимават отчасти с въпроса за проливите и главно с бъдащето на Тракия.

Е, добре, щом това е така, какво предстои да правим ние, българите, на които Тракия се отне по такъв несправедлив начин и се даде в ръцете на онния, които нямат никакви права над нея, но на които съглашението беше възложило голяма историческа задача?

Ще забравим ли ние, че от Тракия прокудени 200,000 наши скъпи сънародници, на които имотите се заграбиха по най хищнически начин, скитат по четирите краища на царството в най-окаяно положение, тегнещи върху държавния бюджет и върху своите близки, чакат да се възвърнат по своите огнища и да добият правата над заграбените им имоти?

Не е ли наш дълг в време високо да заявим, че до когато тия нещастници не бъдат възвърнати по своите огнища и до когато не им бъдат възвърнати заграбените имоти, до тогава нито мир е възможен на Балканите, нито пък България ще може да свърже двата края на бюджета си. За щото в колкото и забатачено състояние да се намира страната ни, ний не можем да изхвърлим бежанците вън от границите си, нито пък можем да ги оставим да умират гладни по улиците.

Заедно с туй време и дълг е на нашето правителство да настои за немедленното даване на България излаз на Бело-море, за да може последната да влезе в непосредствени връзки със всички източни и западноевропейски пазари — право признато ней от всички, но съществующе само на книга.

Да. Време е и дори крайно време е всичко туй по-скоро да се направи, да се постигне.

Ала за наше и на всички бежанци нещастие ще требва пак да се запитаме:

България има ли днес правителство, което да се вълнува от общонародните ни идеали, което да следи какво му повелява момента, което да стои всякога будно на поста си?

На тоя въпрос, с прискърбие ще требва решително да отговорим: не!

Всеки, който с най-голямо внимание следи ежедневната преса, особенно официозната, се е напълно убедил, че събитията в Анадола, ако и да ни изправят пред най съдбоносни моменти, занимават нашата преса и управници до толкова, до колкото тия събития могат да се регистрират като обикновенни произшествия, а главните грижи на правителството, които поглъщат всичкото му внимание, са насочени върху събранието на блока, свикано на 17 того в гр В. Търново!

Нещо повече: ако се верва на официоза и неговите опашки, правителството обявява за същото место и време оранжево събрание и е готово да хвърли страната в междуособици само и само да не би нещо да изпустне властта из рацете си!

Щом това се върши в такива съдбоносни минути, когато пожара от Анадола бързо крачи към нашата южна граница, когато никой не знае какво може да ни донесе утрешния ден, не е ли туй най-силното доказателство, че днешното наше правителство не е нито с ума си, нито с главата си?

По вътрешните борби и шантажи до сега то даде достатъчно доказателства, тъй че всички познаваме неговата сила и способност, та съвсем е излишно да ги проявява наново във времена като днешните.

Ако, обаче, правителството вярва, че е достатъчно мощно, както обича да се представлява, то не към В. Търново трябва да обръща своя поглед, нито пък е време за там да мобилизира своята сила.

То е длъжно да насочи своя ум и внимание единственно и изключително само върху събитията в Анадола, които се превръщат в събития непосредственно засегащи нашите граници и бъдащи и там да прояви своята сила, ловкост и умение защото, в противен случай, при другите, тая му ще бъде една от най големите и най-тежките от говорности.

ДИСБАРКОТО.

Ето един въпрос по който не биваше да се вдигне толкова шум, нито пък да се хаби излишно мастило. За правилното му разрешение потребна беше повечко добра воля. Касае се до една минимална отстъпка от страна на г. г. агентите, за изравняването плащаното в Бургас Дисбарко със туй плащано в Варна, за да се отстранят аномалиите, създавани от съществующата разлика.

И ако г-да агентите проявеха тая добра воля те щеха да спечелят симпатиите на варненските търговци, без да накърнят в голяма степен своите, тъй като и след отстъпката поискана от смесената комисия, да се плаща дисбаркото по 119 лева на тон, последното е презадоволително платено и достатъчно възнаграждава право и труд на г. г. агентите.

Ние намираме съвсем за неуместно гдето господа агентите свързват въпроса за отстъпката от техна страна със отстъпка в техна полза от страна на работниците, защото в такъв случай излиза, че отстъпката, която те ще направят, ще е отстъпка изтръгната от работниците, отколкото отстъпка на самите господа агентите. Така поставен въпроса, много естествено, мъчно ще даде исканите резултати, защото работниците не лесно ще се съгласят отстъпката да мине за техна сметка. Пък най-после, ако от работниците се получи известна отстъпка, последната ще требва да мине само в полза на стоката, с други думи само в полза на консуматора, защото в края на краищата изключително върху неговия гръб лягат всичките тежки плащания.

Пак повтаряме, че според нас, г. г. агентите в собствен интерес дължаха полюбовно да се съгласят на тая отстъпка понеже както от анкетната комисия назначена от министра на железниците още през 1921 год. и от сметката изчисление за дисбаркото, която дружеството на комисионерите – най-близките и най-основно познаващи работата — правят в молбата си до търговската ни камара, се вижда много добре какво се изразходва от тех и какво им остава, и че туй което им остава не е малко, та съвсем неуместно е гдето спора се отнесе толкова далече.

Досежно въпросът, който „Органът на Общите Български Търговско-Индустриални Интереси" (!) — в. „Търгов.-Промишнена Защита" тъй усърдно повдига в полза на г. агентите, по отношение на разпореждането на г. министра на финансите щото Търговската Камара да сменява коносаментите, е въпрос съвсем друг и ако тая му постъпка е незаконна, произволна и пр. за нея самия министр ще отговаря, ала ний ще отбележим само, че тя е последвала след категорическия отказ на г. г. агентите да се съгласят с определеното от него дисбарко.

Заслужава ли да питаме ревностната „Защита" защо тя плаче, че параходните агенти щели да бъдат изнудени (бр. 501) и пр. и че г. Министр на Пристанищата *по свои съображения* (к. н.) изкастрил тарифата на комисията и изравнил дисбаркото на Варна с това на Бургас? (бр. 592). Види се тоя начин на писане и защита става защото „Защитата" извънредно много скъпи интересите на Варна, за които тя в няколко броя наред с кървави сълзи ридае.

Ний казваме, че с намесата си да изравни дизбаркото на Варна с туй на Бургас г. г. Министра е извършил едно похвално дело, защото той е побързал да корегира една голема допустната от комисията грешка, грешка, която създаде такива аномалии помежду работите на Бургас и тия на Варна.

И ако ний по въпроса не сметахме за нуждно да вземем страна, това правихме с надеждата, че г. г. агентите ще отстъпят сами и че не ще се противопоставят, за да се разраства последния до източен въпрос, още повече, че измежду тех имаше наклонни да сторят тая справедлива отстъпка, но поради колегиална солидарност вървят още с другите.

Заявлението на некои от подагентите и агентите, че правили сравнително малко работа, та прихода не посрещал техната издръжка, е съвсем неоснователно. Те требва да се стремят да вършат повече работа, а ако туй не успеват да сторят, могат заедно с агентската си да правят и друга работа, за да могат да задоволяват разходите си, защото нито е право, нито е некой длъжен само срещу пристигащите 2 — 3 парахода годишно да им обезпечава издръжката.

БОЙКОТ НА КОМУНИСТИТЕ.

Както своевременно се оповести, поклониците на болшевизма и домашни псета на Стамболийски, на 2 того пролели невинна гражданска кръв в гр. Габрово. Понеже нахалството и провокациите на комунистите минаха всек ква граница и са повече нетърпими, габровските граждани, за да турят край на тия предизвикателства и вземат всички мерки за своята пълна охрана свикали общограждански митинг на 3 того, в който е взета следната *резолюция*.

Протестира громко и енергично срещу вулгарните разбойници и убийци.

Предупреждава властта и комунистите, че приема откритата от тех кървава борба, снемайки от себе си всекаква отговорност и заявява, *че трудолюбиво Габрово ще постави всекого на местото му, щом властта не иска да стори това.*

Кани гражданството към мобилизация и организиране, за да бъдат смазани всички противонародни поползновения и осигурени свещените свободи на габровци и България.

Обявява всеобщ и решителен бойкот на всички комунисти сметайки, че то не може икономически да поддържа своите и на България кръвни врагове.

Мерките, взети от будното габровско гражданство са, може би, малко закъснели, но много уместни и наложителни, за всекъде в страната, където комунистите са се самозабравили.

Щом като комунистическата партия не държи никаква сметка и не пробира средствата срещу своите противници; щом като отива до там да търпи и насърчава устройвани пладнешки засади на ненавистните им буржуа; щом техни хора започнаха да се одързостяват и безпричинно да нападат мирни граждански събрания и проливат невинна кръв, каквото бе случаят в гр. Дупница, на буржуазията не остава друг път, освен да приеме хвърлената ръкавица и им отговори със същите мерки.

Досегашната индеферентнос и мирно държане на буржуазията правеше комунистите по-дързостни и стръвни, защото бездействието й вземаха за слабост.

За постигане свои пъклени цели и да оправдаят лозунга колкото по зле толкова по-добре дервишите от Шарения мост не държат сметка дори и тогава, когато има да се увредят интересите по-вече на самите техни поклоници.

Проследете до сега обявяваните стачки и ще видите че там, където комунистите са успели да привлекат работничеството на страната си, там където са се наложили да станат негови водачи, там стачките са най-обикновенни и чести, защото се обявяват, где требва и где нетребва и в много случаи са лишени от икономически характер, защото не подобрението заплатата на работниците е преката и главна цел, а господствува партийно комунистическата, на която работниците са превърнати в безропотни послушници?

Има ли нужда да се спираме и изтъкваме колко вредни, колко пакостни са стачките, както за всеко предприятие така и за самите работници, щом се обявят безпричинно и безогледно.

Ала комунистите за сега са станали много по-нахални, дързостни и предизвикателни, защото зад гърба си чувствуват негласната подкрепа на дружбашката камарила, която след като загуби подръжката на измамената с надеждата си широка народна маса, а в последствие и тая на своите най-близки приятели, в стремлението си да задържи на всека цена за по-дълго време властта, не подбира средствата и е прибегнала до сътрудничеството на факирите от Шарения мост, като прави всичко възможно да ги има на страната си в обявения от нея кървав фронт, на умразния й, и зле ненавиждан Черен блок.

БРАТЯ ТЕНЕВИ, ВАРНА
КОЛОНИЯЛ-ЖЕЛЕЗАРИЯ НА ЕДРО
разполагаме с готови в депозит стоки
Телефон № 71 ** Телеграми Теневи
КАФЕТА, КАЛАЙ англ. I кач., „агне" МАСЛА дървени Айвалийско, Метелинско и памучно, МАСЛИНИ Волос разни качества ЛЕМОНОВА сол кристал, СОДА каустник Англ. 70 72 60 62 варели от 50 кгр. СИН КАМЪК 98 99, СТИПЦА, ЗАЧКА, КАЛОФОН, ЧЕР ПИПЕР Singapour, МАРСИЛСКИ САПУН, ТУРСКИ Гиритски, МЕСТЕН тип Марсилски, СВЕЩИ, ЛЕБЛЕБИИ, ЧЕРНА ЛАМАРИНА № 14, 12, 10, 8 ЧЕРНА ЛАМАРИНА дебела 1, 1½, 2, 2½ м/три. ГАЛВАНИЗИРАНА ЛАМАРИНА № 14, 12, 10 БЯЛО ТЕНЕКЕ 56, 40 и 30 л., ГВОЗДЕИ всички №-ра I стока, ЦИНК, ПУТРЕЛИ за строеж, ТОРБИ калкута, ДЖАМОВЕ Белгийски от най прочутите фабрики ВЪЖА, ВЪРВИ и КЪНАПИ разни, СИНЯ БОЯ, ПАРАФИН, СОДА БИКАРБОНАТ, АМБАЛАЖНА ХАРТИЯ, ЧАЙ и др.
За сезона ни пристигат всякакви колониялни стоки
Цени конкурентни. 4—8

КРЪСТЕВ & ГОСПОДИНОВ
ТРАНСПОРНА КЪЩА — ВАРНА
Ул. „Цариградска" Телефон № 168
Агентури: СОФИЯ, ПЛОВДИВ, РУСЕ, БУРГАС, ЛОМ и ДОБРИЧ (Ромъния)
ИЗВЪРШВА: всекакви вътрешни и международни транспорти и ОБМИТВАНИЯ. Завежда специално отдел по ИЗНОСА на зърнени храни, кожи, яйца, градинарски, животински произведения и др.
Прилага най-ефтини навла, хамалие, кола, такси и извършва формалности по Централата на Девизите, пред митницата и гарата леко и бързо. Специално по вноса има генералното представителство на международната транспортна къща.
Иохани Крите & Co. Бремен (Германия)
с клонове: ХАМБУРГ, БЕРЛИН, ЛОНДОН, ЕРФУРТ, БРЕМЕРХАФЕН и агентури: БРЕСЛАУ, ДРЕЗДЕН, ШЕМНИЦ, ЛАЙПЦИГ, ФРАНКФУРТ а/м ВАРНА.
Информации БЕЗПЛАТНИ * ИСКАЙТЕ ОФЕРТИ. * 1—2

КОНСТАНТИН ЗОЛАС—ВАРНА
Агентура и комисиона
ПРЕДСТАВЛЯВА първокачественни Английски и Германски фабрики за:
Манифактура, колониял, торби и ютени изделия.
Железария:
МАШИНИ: индустриални и земледелски МАСЛА и МАЗИЛИ за индустриални цели и др.
Доставки при най-износни цени и условия.

КАВАЛОВ & ГАЗУРКОВ—ВАРНА
Железария на едро. За телеграми: Кавалов & Газурков.
В депозит разполагат с:
ЖЕЛЕЗА: шведски шини, обли четвъртити чемберлици нолльци, холкольци и др. всички размери.
ЛАМАРИНА: Черна английска № 8, 10, 12 и 14 и ГАЛВАНИЗИРАНА № 12 и 13.
Лопати, Лизгяри, Цинк № 8, 9, 10 и 12.
ЧИЛИК В КАСИ МАРКА ПОЛДЕ — ХЮТЕ.
БЕЛО ТЕНЕКЕ за вили железни.
БОР машини, НАКОВАЛНИ, МЕНГЕМЕТА ВИНТОРЕЗНИ, дъски за ост., БРАВИ, ФРАЙБОРИ, НИТОВЕ, ПАНТИ, АНГРОПАТИ, ПУРУИИ за наруци, всички нумера, ДУХАЛА всички големини.
НА ПЪТ ИМАТ: ГВОЗДЕИ ПЪЛНА СПЕСИФИКАЦИЯ, шурупи и др. на най износни цени 1—3

ФАБРИКА „ВУЛКАН"—ВАРНА
За телеграми „ВУЛКАН" Телефон № 110.
ЧУГУНЕНИ ТЕГЛА грамове от 100 гр. до 50 клгр. маркирани за 1922 година.
ПУРИИ № 5, 6, 7 и 8
ЛОПАТИ и ЛИЗГАРИ
САЧОВЕ и ВРЪШНИЦИ
ПОДКОВИ волски с 4, 5 и 6 дупки
ЧУГУНЕНИ ПЛОЧИ (тучове), скари и крака за печки
ЛОПАТКИ ЗА ВЪГЛИЩА
ПАНТИ и КЮШЕЛИЦИ.
ТЕЛ бодлива галванизирана.
Ангропати № № 7/11.

Н. Ю. Тодоров — София
Телефон № 2262
Премести контората си В СОБСТВЕННОТО СИ здание на
площад „Славейков" № 6,
гдето откри и
СКЛАД НА МАНИФАКТУРНИ СТОКИ. 3—8